

Προσευχές προς την Υπεραγίαν Θεοτόκον

Πανάμωμε Κόρη και Δέσποινα, προς Σε καταφεύγομεν οι αμαρτωλοί δούλοι σου· κλίνομεν το γόνυ της ψυχής και του σώματος και θερμώς Σε παρακαλούμεν να επιβλέψης διά τον λαόν Σου, όπου τώρα αγωνίζεται διά να κρατήσει τις παραδόσεις της αμώμου Ορθοδόξου πίστεώς μας.

Εσύ, Υπεραγία Θεοτόκε, ως καθαρωτέρα και αυτών των Αγγελικών Δυνάμεων, εγνώρισες και αγάπησες τον Υιόν και Θεόν Σου περισσότερο από κάθε άλλην λογικήν ύπαρξιν, διά τούτο και όλη η ζωή Σου ήταν μια προσευχή. Και τώρα δέεσαι συνεχώς διά τα παιδιά Σου και δι' όλον το ανθρώπινον γένος. Χωρίς τις ιδικές Σου πρεσβείες δεν θα μπορούσε να κρατηθή αυτός ο κόσμος που ζούμε σήμερα.

Πανάχραντε Κόρη, εσένα είδε ο Ιωάννης εις την Αποκάλυψιν, ως γυναίκα περιβεβλημένη τον ήλιον. Και Σου εδόθησαν δύο πτερά του αετού του Μεγάλου, του Χριστού, διά να πετάς πάντα ελεύθερη. Εσύ είσαι η ωραία και αγαπημένη Νύμφη του Χριστού και δεν έχεις κανένα ψεγάδι επάνω Σου. Διά τούτο λέγει προς Σε ο Νυμφίος Χριστός: «Όλη καλή εἶ, πλησίον μου, καί μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί» (Άσμα δ' 7). Αυτόν τον έπαινον Σου απευθύνει ο Νυμφίος Σου και συνεχίζει: «Όσμή ἱματίων σου ὑπέρ πάντα τά ἀρώματα» (Άσμα δ' 10).

Μοσχοβολάς με την ποικιλία των αρετών και η ζωή Σου εφάνηκε εις τον Χριστόν ως ευωδία, που ξεπερνά όλα τα αρώματα.

Παναγία Μητέρα μας, ο Θεός και Πατέρας μας Σε ετίμησε με μεγαλύτερα χαρίσματα από όλους τους ανθρώπους, ούτως ώστε να ζης με αυτόν τον τρόπον της ζωής. Έζησες αυτήν την θαυμαστήν ζωήν, χρησιμοποιώντας όλα τα όπλα που έδωσε ο Θεός εις όλους τους ανθρώπους.

Εσύ, καθαρωτάτη Νύμφη του Χριστού, κατενίκησες την αμαρτίαν, διά να συμβάλης στο να απαλλαγή το ανθρώπινο γένος από την αμαρτίαν. Διετήρησες όλο το κάλλος που εδόθηκε εις την ανθρώπινην φύσιν και έγινες πρότυπο εις όλους τους ανθρώπους.

Βοήθησέ μας, να διατηρούμε το σώμα μας καθαρό από σαρκικές αμαρτίες. Να έχωμεν νουν και ψυχή καθαρή διά να αποστρέφονται τους πονηρούς και εμπαθείς λογισμούς. Έτσι θα γίνη το σώμα

μας ναός καθαρός και θα επισκιάζη εις αυτό η Χάρις του Παναγίου Πνεύματος. Τότε και η προσευχή μας θα αναβρύη ως μια συνεχής πηγή, το ύδωρ το αλλόμενον, την Χάριν του Αγίου Πνεύματος, η οποία θα διαποτίζει όλην την ύπαρξίν μας, διά να αναπέμψη ύμνους ευχαριστίας και δοξολογίας προς την Αγίαν Τριάδα.

Πρόσδεξαι, Άγιε Κύριε, την δέησίν μας αυτήν και διατήρησε το σώμα μας αγνόν, τον νουν μας άγρυπνον φρουρόν και την ψυχή μας φωτεινόν παλάτιον, διά να Σε αγαπούμε ειλικρινά και να ευχώμεθα αδιαλείπτως, σεπταίς λιταίς της Τεκούσης Σε Θεοτόκου Μαρίας και των Οσίων Αγιορειτών Πατέρων. Αμήν.

+Μοναχός Μαρκέλος Καρακαλινός

Χαίροις Άνασσα, μητροπάρθενον κλέος, Άπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα, Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλλειν αξίως, ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον Νοείν, όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν!

Μακαρίζομέν σε πάσαι αί γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε, εν σοί γάρ ο ακώρητος Χριστός ο Θεός ημών, χωρηθήναι ηυδόκησε, Μακάριοι εσμέν και ημείς, προστασίαν σε έχοντες, ημέρας γάρ και νυκτός πρεσβεύεις υπέρ ημών, και τά σκήπτρα τής βασιλείας ταίς σαίς ικεσίαις κρατύνονται, διό ανυμνούντες βοώμέν σοι, Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

Τήν ακαταίσχυντον, Θεοτόκε, ελπίδα σου έχων, σωθήσομαι, τήν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, ου φοβηθήσομαι, καταδιώξω τούς εχθρούς μου, και τροπώσομαι αυτούς, μόνην αμπεχόμενος, ως θώρακα, τήν σκέπην σου, και τήν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοώ σοι Δέσποινα, σώσον με ταίς πρεσβείαις σου, και ανάστησόν με εκ ζοφώδους ύπνου, προς σήν δοξολογίαν, δυνάμει τού εκ σου σαρκωθέντος, Υιού τού Θεού.

Πολλά τά πλήθη τών εμών, Θεοτόκε, πταισμάτων, προς σέ κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας δεόμενος, Επίσκεψαι τήν ασθενούσάν μου ψυχήν, και πρέσβευε τώ Υιώ σου και Θεώ ημών, δοθήναι μοι τήν άφεσιν, ών έπραξα δεινών, μόνη ευλογημένη.

Παναγία Θεοτόκε, τόν χρόνον τής ζωής μου, μή εγκαταλίπης με, ανθρωπίνη προστασία, μή καταπιστεύσης με, αλλ' αυτή αντιλαβού, και ελέησόν με.

Πάντων θλιβομένων η χαρά, και αδικουμένων προστάτις, και πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, και βακτηρία τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη και αντίληψις, και ορφανών βοηθός, Μήτηρ τού Θεού τού Υψίστου, σύ υπάρχουν, Άχραντε, σπεύσον, δυσωπούμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ / ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ / (Εκ τού κατά Λουκάν, Κεφ. α', 47-55)

Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, και ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου. Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού, ίδού γάρ, από τού νύν μακαριούσί με πάσαι αι

γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ, καί το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καί γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπό θρόνων, καί ὑψωσε ταπεινοῦς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΑΠΟ ΤΟ «ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ» ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ:

Παναγία μου, Δέσποιν' ἐπάκουσον, εἰς τὴν Σὴν παρρησίαν ἐπήλπισα!

Κρίνον Σέ, ἄχραντε, εὐρών ὁ Κύριος
ἡμᾶς ἐνέπλησεν ὀσμαῖς τῆς χάριτος»

Ἱερά μυροθήκη
χαῖρε τό ἡδύπνοον
μύρον φυλάξασα!

Ὡς καλή καί ἐκλεκτή ἀναφανεῖσα τῷ Θεῷ
πρὸ κτίσεως, Θεόλυπε, χαρίτων τῆ λαμπρότητι,
τοὺς ὑμνητάς Σου φαίδρυνον
φωτοχυσίαις Σου, ἀγνή.

Διά σοῦ ἀνεκαινίσθη
πᾶσα τῶν ἀνθρώπων φύσις.
Διά σοῦ ἐκαιουργήθη
ἡ φθαρεῖσα πάλαι κτίσις.

Ἐκ σοῦ, ἅγια Παρθένε,
Χριστός ἐτέχθη ἀφράστως
ὅς ὢν Θεός ἀϊδίως
προσφάτως ἄνθρωπος ὤφθη.
Ἐν ἑαυτῷ διασώζων τῆς φύσεως ἑκατέρας
τὴν ἰδιότητα θεῖως ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει.

Ἰκέτης Σοι προσέρχομαι,
Θεογεννητόρ, φεῖσαι μου
καί τῆς δουλείας τῶν παθῶν
ἀπάλλαξον καί ρῦσαι με.
Ἱάσεων, κόρη, πηγὴν
ὁ Λόγος Σέ ἀνέδειξε·
διό καθικετεύω Σε
τά τραύματά μου ἴασαι.

Ποταμούς τῶν παθῶν μου ἀνάκοψον
ἀμαρτίας τό πέλαγος ξήρανον,
ταῖς πρεσβείαις ταῖς Σαῖς πρὸς τόν Κύριον.

Ἐπανατείνω, Δέσποινα, χεῖρας πρὸς Σέ ἰκέτιδας
καί χεῖλη διανοίγω Σοι πρὸς δέησίν μου ρυπαρά...
Ρῦσαι με ἐξ ἐπιβουλῶν ἀνθρώπων διωκόντων με,
ἐξ ἀοράτων μου ἐχθρῶν καί ὀρατῶν μισούντων με!

Τά ἔθνη, δεῦτε νῦν πάντα, φωνῆ ἐν ἀγαλλιάσει
τήν Παναγίαν Παρθένον ἀνευφημήσωμεν πόθῳ.

Τοῦ ἐλέους Σου τήν χάριν καί τήν σκέπην τῆς ἰσχύος
οὔποτ' ἀποσιωπῶμεν, ἀειπάρθενε Μαρία,
ἀλλ' ἀεὶ εὐγνωμονοῦντές Σοι κηρύττομεν, ἀγία...
ψάλλομεν εὐχαριστίας ἐπινίκιον ὠδήν Σοι.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Ευχή εις την υπεραγίαν Θεοτόκον μητροπολίτου Ροσσοβίας Δημητρίου (του νεοφανούς αγίου και θαυματουργού εν τη Ρωσία, ην ἔλεγε καθ' ἐκάστην)

Υπεραγία Θεοτόκε Παρθένε, σκέπε με, και διαφύλαττε τον δούλο σου από παντός κακού ψυχής τε και σώματος, και από παντός εχθρού ορατού και αοράτου. Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου. Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλιάς σου, ότι Σωτήρα έτεκες των ψυχών ημών. Χαίρε και ευφραίνου, Θεοτόκε Παρθένε, και πρέσβευε υπέρ του δούλου σου Κυρία και Δέσποινα των Αγγέλων και Μήτηρ των χριστιανών, βοήθησόν μοι τω δούλω σου. Ω Μαρία παναμώμητε, χαίρε νύμφη ανύμφευτε, χαίρε η χαρά των θλιβομένων και η παραμυθία των λυπουμένων.

Χαίρε η τροφή των πεινώντων και ο λιμήν των χειμαζομένων, χαίρε των αγίων αγιωτέρα και πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, χαίρε του Πατρός αγίασμα, του Υιού το σκήνωμα, και του Αγίου Πνεύματος το επισκίασμα. Χαίρε του πάντων Βασιλέως Χριστού του Θεού ημών το τερπνόν παλάτιον, χαίρε η Μήτηρ των ορφανών και η βακτηρία των τυφλών, χαίρε το καύχημα των χριστιανών και των προσκαλουμένων σε ο έτοιμος βοηθός.

Παναγία Δέσποινά μου, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου, ότι εις τας παναχράντους χείρας σου παρατίθημι το πνεύμα μου. Γενού βοηθός και σκέπη της ψυχής μου εν τη φοβερά ημέρα της κρίσεως, και πρέσβευε υπέρ εμού του αναξίου ίνα εισέλθω καθαρός και αγνός εις τον Παράδεισον.

Μη απορρίψης με, Κυρία μου, τον δούλον σου, αλλά βοήθησόν μοι, και δος μοι το συμφέρον της αιτήσεως. Λύτρωσαί με παντός κινδύνου, επιβουλής, ανάγκης και ασθενείας, και δώρησαί μοι προ του τέλους μετάνοιαν, ίνα σωζόμενος τη μεσιτεία και βοηθεία σου, εν μεν τω παρόντι βίω από παντός εχθρού ορατού και αοράτου, πορευόμενος θεαρέστως εν τοις θελήμασι του αγαπητού σου Υιού και Θεού ημών, εν δε τη φοβερά ημέρα της κρίσεως από της αιωνίου και φοβεράς κολάσεως προσκυνώ, ευχαριστώ και δοξάζω το πανάγιόν σου όνομα εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.